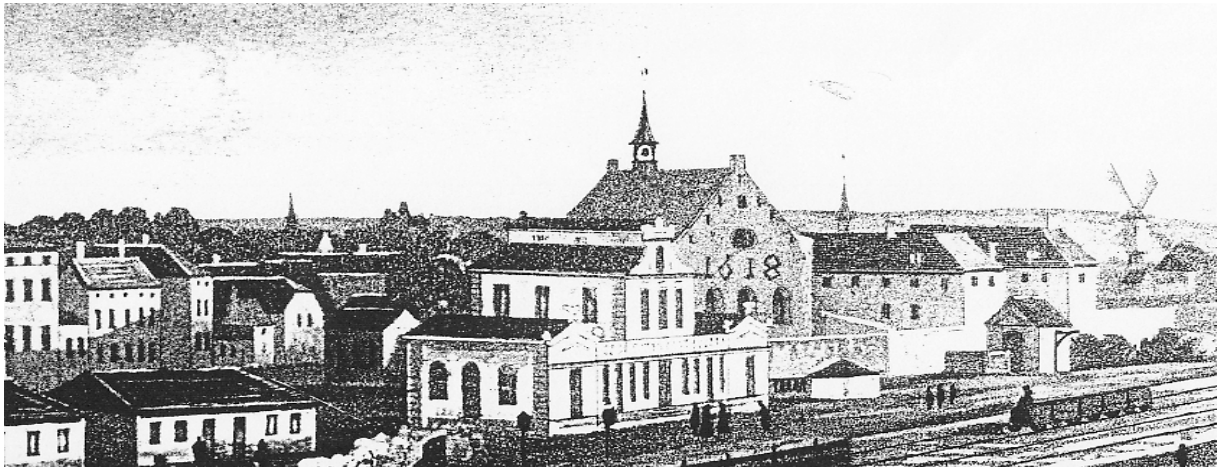

Het eerste Brugse Stationsgebouw (1841/44 – 1879)

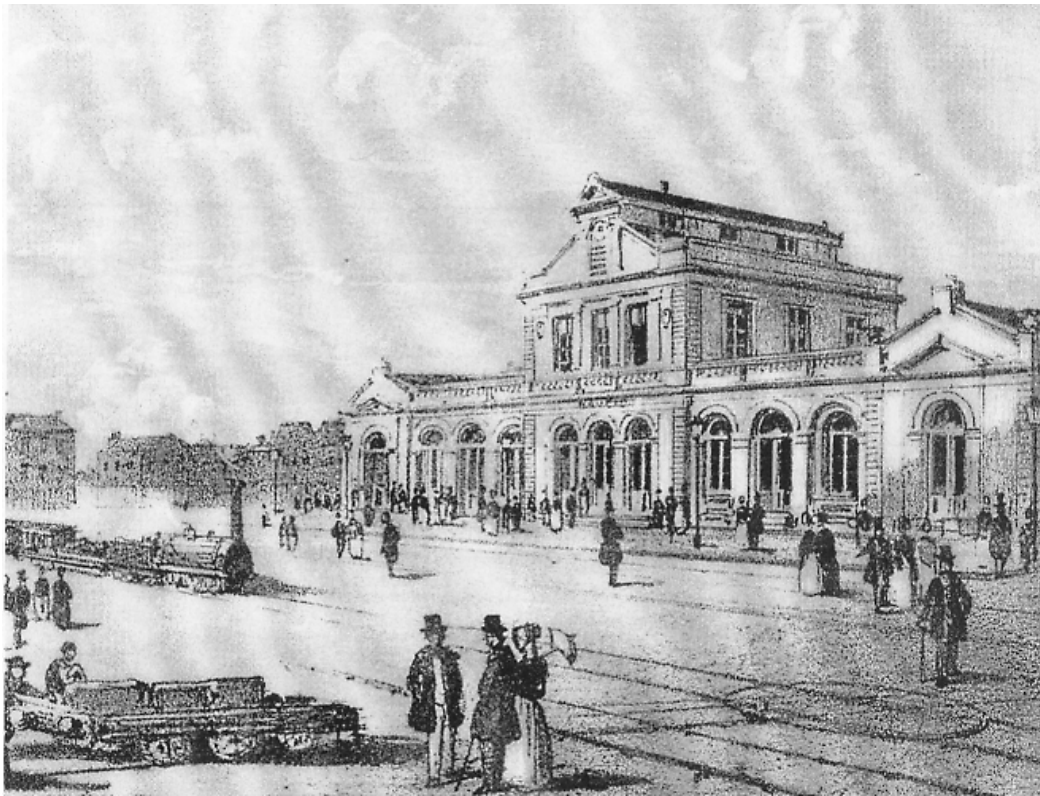

Eerste Station door architect A.J.J. Payen

Toen Koning Leopold I, 170 jaar geleden, in Brugge op 12 augustus 1838 plechtig werd onthaald was er helemaal nog geen sprake van een stationsgebouw. De lokettenzaal en ontvangstkantoor waren voorlopig ondergebracht in de toenmalige 'Corps-de-Garde' in afwachting van de bouw van het eerste stationsgebouw. Ook dit sierlijke laatbarokke bouwwerk moest in 1844 wijken na de ingebruikname van het eerste station.

Het was de Brusselse architect Auguste Payen, tot in 1841 stadsarchitect van Brussel, die de opdracht om een stationsgebouw te ontwerpen kreeg toegewezen in datzelfde jaar. Hij had een classicistische opleiding in Doornik genoten en week van die stijl nooit af. Payen haalde zijn inspiratie uit de werken van de 16de eeuwse Italiaanse architect Palladio uit Vicenza. Telkens ontwierp hij een centrale zaal waarrond symmetrisch de andere nodige ruimten werden geconstrueerd.

Zodoende werd het Brugse stationsgebouw, geheel in de mode van die tijd, opgetrokken in de periode 1841-1844. Met gebruik van natuursteen afgewisseld met gepleisterde bakstenen bouwde hij het station helemaal symmetrisch op met geometrische vormen, pilasters, rondbogen, frontons, ionische kapitelen, tandlijsten, balustrades... en enkele summiere versieringen met palmetten en vazen. Het geheel ademt rust, harmonie en soberheid uit.

Terwijl in latere stationsgebouwen het uurwerk is ingebouwd in een afzonderlijke horlogetoren, werd het uurwerk hier nog in de rondboog van de topgevel geplaatst. Payen bouwde vele stations maar de laatste getuigen in Vlaanderen prijken nu nog in Ronse, Lier en Wetteren.

Naar Ronse

Het spoorwegverkeer was erg succesvol en na de opening van nieuwe lijnen naar Kortrijk (1847) en vooral Eeklo en Blankenberge (1863) werd het eerste station te klein en moest het plaats ruimen voor een grote neogotische constructie.

Het neoclassicistisch gebouw werd afgebroken in 1879 en heropgebouwd in Ronse waar het in 1881 werd ingehuldigd. Na restauratie in 1989 werd het gebouw in 1999 beschermd. Een nieuwe restauratie volgde in 2001 en nu prijkt het vroegere Brugse stationsgebouw in al zijn glorie in het eindstation dat Ronse is. Het fungeert daar als het oudste, nog in gebruik zijnde spoorwegstation op het vaste land.

Mysterie: Recto/Verso ?

Hardnekkige geruchten doen de ronde dat het station in Ronse 'achterstevoren' werd heropgebouwd. Niet iedereen is daarvan overtuigd en sommigen trekken die stelling in twijfel. De voor- en achtergevel zijn in principe identiek. Het uurwerk in Ronse bevindt zich aan de voorzijde. Waar bevond het zich in Brugge, of is het later aangebracht, of aan de andere zijde, of waren er twee ?

Anderen beweren dan weer dat het de oorspronkelijke bedoeling was om de sporen aan te leggen vóór het gebouw, dus aan de stadskant. Klinkt een beetje vreemd maar het was toen nog heel normaal om de sporen eerst over te steken en dan pas het gebouw binnen te wandelen...

Dus de Bruggelingen hebben hun station goed herbouwd, maar de Ronsenaars legden de sporen aan de verkeerde kant ? Het zal steeds een mysterie blijven ...